

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 12 juni 2006 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen:

Not. nr. 66.97.303/00/26

Griffie nr.

A

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, garagehouder, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te _____ op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 mei 1994 tot 10 mei 2000 (stuk 12) en van 1 juni 2000 tot 1 augustus 2001 (stuk 24):

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

-bij inbreuk op artikel 44 § 1-1., 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

-en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

1^e beklagingen in
 2^e beklagingen tegen alle
 * Hoogere beroep door de Openbaar Ministerie tegen
 beschikkingen van 24 juni 2006 en 27 juni 2006 --
 tegen alle beschikkingen op 27 juni 2006 --

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

het niet naleven van de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie op 3 maart 1994 (stuk 68):

1. het bouwen van een dubbele garage in snelbouwsteen, afgedekt met betongewelven op ongeveer 1 meter achter de bestaande woning;
2. het bouwen van een L-vormige kelder in beton, voor het grootste gedeelte afgedekt met betongewelven, aansluitend aan de hoger vermelde dubbele garage;
3. het bouwen van drie fragmenten, uitgevoerd met snelbouwsteen, boven de hoger vermelde betongewelven van de kelder;
4. het maken van een bijkomende funderingssleuf buiten het kelderoppervlakte, waarop twee hoekconstructies in snelbouwsteen zijn aangebracht met een hoogte van ongeveer 2,5 meter (stuk 32 en volgende);

gelegen in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 19 en 54).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

- perceel
- perceel
- perceel
- perceel
- perceel

aard en oppervlakte:

- perceel bergplaats
- perceel huis
- perceel bouwland
- perceel tuin
- perceel bouwland

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te op en
geboren te op beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen

-percelen

krachtens de akte van aankoop d.d. 24/

05/1991;

-perceel

krachtens de akte van aankoop d.d. 25/07/1991.

De rechtbank nam kennis van:

- het zittingsblad van 3 oktober 2005, waarbij de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 5 december 2005 op vraag van de verdediging ;
- het zittingsblad van 5 december 2005, waarbij de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 27 februari 2006 op vraag van de verdediging ;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 8 mei 2006, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen:

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door substituut-
procureur des Konings, in zijn middelen en eis;
- de **eerste beklagde** en de tweede beklagde
, in hun middelen van verdediging voorgedragen door mr.
loco mr. beiden advocaat te die
hen vertegenwoordigde.

1. Procedure

Bij tussenvonnis van deze rechtbank en kamer van 27 maart 2006 werden de debatten heropend voor behandeling op de terechtzitting dd. 8 mei 2006 teneinde het openbaar ministerie de origineel betekende dagvaarding met het bewijs van overschrijving in de registers van de hypotheekbewaarder te kunnen voegen. Op de terechtzitting dd. 8 mei 2006 kon worden vastgesteld dat de dagvaarding werd gevraagd. Deze dagvaarding werd op 27 april 2006 overgeschreven op het hypotheekkantoor te onder nummer zodat voldaan is aan art. 160 DORO.

2. Gegrondheid van de strafvordering

De beklagden hebben de hen ten laste gelegde feiten in de loop van het opsporingsonderzoek erkend (o.a. stukken 12, 24, strafdossier). Het betreft bouwwerken in agrarisch gebied (gewestplan koninklijk besluit van 28 december 1972) waarbij buiten de verleende stedenbouwkundige vergunning werd getreden. Nadat de beklagden bij de vaststelling van de inbreuken de werken hadden stilgelegd, hebben zij na een veertiental dagen de werken hervat, waarna de werken op 16 april 2004 op bevel van AHROM werden stilgelegd (stuk 32, strafdossier). De verdediging bevestigde de erkenning van het ten laste gelegde in termen van pleidooien.

Gelet op de erkenning van de ten laste gelegde feiten en in acht genomen de materiële vaststellingen, is de rechtbank van oordeel dat de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging, onderdelen 1, 2, 3 en 4 bewezen zijn.

2. Straftoemeting

2.1

De feiten die voorwerp zijn van de enige tenlastelegging, onderdelen 1 tot en met 4 zijn voor elk van de beklaagden de uitvoering van één ongeoorloofd besluit, gezien zij zodanig in verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven slechts één straf te worden uitgesproken.

2.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

2.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. In beginsel is enige gestrengheid in de bestraffing dan ook vereist.

2.4

De *eerste beklagde* is thans jaar. Hij is garagehouder. Hij beschikt over een onberispelijk strafrechtelijk verleden, wat nog enige mildheid toelaat.

De *tweede beklagde* is thans jaar. Zij beschikt eveneens over een onberispelijk strafrechtelijk verleden, wat mildheid verantwoordt.

2.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

2.6

Het komt de rechtbank passend en rechtmatig voor aan de beklaagde voor de bewezen geachte feiten omschreven onder de enige tenlasteleggingen samen de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen. De rechtbank heeft bij het bepalen van het bedrag van de geldboete rekening gehouden met de ernst van de feiten, de omvang van de gepleegde inbreuken en de sociale toestand van de betrokkenen, voor zover die de rechtbank bekend was, alsook met het feit dat de beklaagden gedeeltelijk tot herstel overgingen.

2.7

De beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de opgelegde geldboete, zoals in het dictum van dit vonnis nader bepaald.

3. Herstelvordering

3.1

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (GSI) werd een herstellvordering ingeleid strekkende tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat impliceert:

- verwijderen van de dubbele garage;
- verwijderen van alle opgaand metselwerk dat werd aangebracht op de keldergewelven;
- wegnemen van de betongewelven waarmee de L-vormige kelder is afgedekt;
- verwijderen van de L-vormige betonnen kelder (alle beton dient uit de grond te worden verwijderd);
- verwijderen van de twee hoekconstructies in snelbouwsteen die op de funderingen, buiten het kelderoppervlak, werden aangebracht;
- verwijderen van de funderingen die werden aangebracht buiten het kelderoppervlak;
- opvullen van de kelder met zuivere aarde en herstellen van de bodem in de oorspronkelijke toestand;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein.

Een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging in uitvoering binnen de gestelde termijn werd gevorderd. Tevens werd de machtiging tot ambtshalve uitvoering van de uitspraak gevorderd.

3.2

Uit aanvullend onderzoek (proces-verbaal dd. 10 februari 2006, kaft onderzoek na dagvaarding, strafdossier) blijkt dat al de bovengrondse constructies die overeenkomstig de herstellvordering dienden verwijderd te worden, effectief werden verwijderd. De kelder werd dicht gelegd met betongewelven, doch is dus nog steeds aanwezig.

3.3

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de GSI of het CBS van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie – rolnummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtre-

ding behoudt.

3.4

De ingediende herstellvordering – met uitzondering van de herstelmaatregelen die reeds vrijwillig werden uitgevoerd (cf. 3.2) - is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven onder de enige tenlastelegging een einde te stellen en legt aan de beklaagden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissingen werden genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werden uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd wat betreft de L-vormige betonkelder en de betongewelven die zich hierop bevinden, zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis. Wat betreft de andere gevorderde herstelmaatregelen, dient vastgesteld te worden dat deze zonder voorwerp zijn geworden.

3.5

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 125,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel.

3.6

Artikel 198*bis* van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door artikel 11 van het voormelde decreet van 4 juni 2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd. Op 16 december 2005 werd het huishoudelijk reglement goedgekeurd.

De rechter *kan* ingediende vorderingen voor bouwinbreuken die dateren van voor 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluitend advies aan de HRH werden voorgelegd, alsnog voor advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voorleggen. Het betreft dus een mogelijkheid en geen verplichting voor de strafrechter.

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid ook bevoegd is om een eensluitend advies te verlenen over de opstarting van de ambtshalve uitvoering van het vonnis of arrest door de stedenbouwkundig inspecteur, acht de rechtbank het niet aangewezen thans dit advies in te winnen. Dit zou bovendien de afhandeling van de zaak nodeloos vertragen.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;
 Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195;
 Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 40, 44, 50, 65, eerste lid, 66;
 Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 44 § 1-1°, 66, eerste, tweede, derde en laatste lid, 65;
 Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42 § 1-1°, 66, eerste, tweede, derde en laatste lid, 68;
 Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99, § 1-1°, 146 al. 1-1° en laatste lid, 147, 149, 204;
 Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;
 Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;
 Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;
 Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;
 Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;
 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;
 Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998;
 Wet 29 juni 1969, art. 1 en 8.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

VERKLAART elk van de beklaagden en
 schuldig aan de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging, onderdelen 1, 2, 3 en 4;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de beklaagden en
 voor de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging, onderdelen 1, 2, 3 en 4 samen elk tot een **geldboete van 400,00 franken**, vermeerderd met 1990 deciemen en omgerekend aan de omrekeningskoers 40,3399, 1.983,15 euro bedragend;

GELAST voor een termijn van drie jaren **gewoon UITSTEL** van tenuitvoerlegging voor elk van de beklaagden van een gedeelte **groot 200,00 franken** van de opgelegde geldboete van 400,00 franken;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklagde, hierboven uitgesproken geldboeten van 400 franken kunnen worden vervangen door een gevangenisstraf van telkens 60 dagen en bepaalt het met uitstel bepaalde gedeelte van de vervangende gevangenisstraf op telkens 30 dagen;

Bijdrage-vergoeding-kosten

SPREEKT in hoofde van elk van de beklagden de verplichting uit om EEN-MAAL een bedrag van 25,00 euro, met 45 opdecimen (x 5,5) verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

LEGT aan elk van de beklagden een vergoeding op van 25,00 euro bedoeld door artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken;

VEROORDEELT de beklagden hoofdelijk tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van 25,96 euro:

BEVEELT de veroordeelden en op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot het **herstel in de oorspronkelijke toestand** van het onroerend goed gelegen te binnen een termijn van één jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, namelijk:

- wegnemen van de betongewelven waarmee de L-vormige kelder is afgedekt;
- verwijderen van de L-vormige betonnen kelder (alle beton dient uit de grond te worden verwijderd);
- opvullen van de kelder met zuivere aarde en herstellen van de bodem in de oorspronkelijke toestand;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein.

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

ZEGT voor recht dat op vordering de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelden hoofdelijk een dwangsom zal worden verbeurd van 125,00 euro per dag vertraging in de nakoming dit bevel;

STELT vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is wat betreft de volgende herstelmaatregelen:

- verwijderen van de dubbele garage;
- verwijderen van alle opgaand metselwerk dat werd aangebracht op de keldergewelven;
- verwijderen van de twee hoekconstructies in snelbouwsteen die op de funderingen, buiten het kelderoppervlak, werden aangebracht;
- verwijderen van de funderingen die werden aangebracht buiten het kelderoppervlak.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWAALF JUNI TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

alleensprekend rechter in strafzaken.
substituut procureur des Konings
griffier.